

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Бургас, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело № 20222000500062 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.463, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс.

С решение № 356/08.10.2021 год. по в.гр.д.№ 1487/2021 год. по описа на Бургаския окръжен съд е оставена без уважение жалба вх. №24955/12.07.2021г. по описа на ЧСИ Таня Маджарова, подадена от „Уайнрум“ ЕООД, ЕИК 204504448 със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район Средец, ул. „Ангел Кънчев“ №7, представлявано от управителя Боряна Николова Ангелова, възкатель в изпълнителното производство, против **разпределение от 05.07.2021 г. по изпълнително дело № 20208030401628** по описа на ЧСИ Таня Маджарова, предявено на 07.07.2021 г

Срещу решението е постъпила **жалба** от „Уайнрум“ ЕООД, ЕИК 204504448 със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район Средец, ул. „Ангел Кънчев“ №7, представлявано от управителя Боряна Николова Ангелова, чрез адв. Х. Н. - *АК. В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че окръжният съд не се е произнесъл по всички релевиращи

възражения от жалбоподателя, като не е взел становище по възражението, че таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ е неправилно определена. Сочи се, че при изчисляване на таксата по т.26 не следва да се включват таксите по изпълнението. Твърди се, че при условията на пълен въззив съдът дължи произнасяне не само по конкретните оплаквания на жалбоподателя. Сочи се, че след отмяната на предходно разпределение на същата сума, в настоящото разпределение неправилно са включени вземания и за други такси-по т.13, т.6 и т.31 от ТТРЗЧСИ, както и по-голяма сума за вземането на О. - П. Оспорено е също разпределянето с привилегия по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД на вземането на общината за ТБО, с твърдение, че в този ред на привилегиите не следва да се включват такси, а само данъци. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение.

В дадения срок не е постъпил **отговор** на жалбата от насрещните страни.

Бургаският апелативен съд като взе предвид горното и събраните доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирано лице, срещу акт на окръжния съд, който подлежи на обжалване пред настоящия съд и е допустима.

Бургаският окръжен съд е постановил обжалваното решение по жалба подадена от вискателя в изпълнителното производство „Уайнрум“ ЕООД - София, ЕИК 204504448, против разпределение по чл.495 от ГПК от 05.07.2021 г. по изпълнително дело № 20208030401628 по описа на ЧСИ Таня Маджарова, предявено на 07.07.2021 год., извършено за сумата от 990 682,95 лв. - остатък от покупната цена от 1 029 930,26 лв., след приспадане на дължимото ДДС в размер на 39 247,31 лв., предложена от вискателя обявен за купувач съгласно протокол от 17.11.2020 год. - „Уайнрум“ ЕООД - София, ЕИК 204504448, при публична продажна проведена за периода 16.10.2020 год. – 16.11.2020 год. на недвижими имоти и движими вещи собствени на длъжника „Винарска изба Медово“ООД.

В жалбата до окръжния съд са наведени възражения за незаконосъобразност на разпределението поради неправилно определена в реда на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД привилегия на вземанията на О. - П. за такса битови отпадъци /ТБО/, с твърдение, че вземанията на общините за такси не се ползват с привилегия от този ред, че вземането на общината е в завишен

размер, както и, че неправилно в разпределението са включени такси по т.6, т.31 и т.13 от ТТРЗЧСИ, начислени след отмяна от съда на предходното разпределение на сумата от публичната продан.

Останалите страни в изпълнителното производство не са взели становище по подадената пред окръжния съд жалба.

ЧСИ в становището до съда оспорва основателността на жалбата. Сочи, че се е съобразил с указанията дадени по предходно отменително решение на съда.

Видно от приложената преписка, **първоначално изготвеното разпределение на горепосочената сума**, от 01.12.2021 год., предявено на 04.12.2021 год., **е било отменено** с решение № I-260101/22.02.2021 год. по в.гр.д.№262/2021 год. по описа на Бургаския окръжен съд, жалбата срещу което, подадена от вискателя „Уайнрум“ ЕООД - София, **е била оставена без уважение** с решение № 21/09.06.2021 год. по гр.д.№ 203/2021 год. по описа на Бургаския апелативен съд. С решенията е прието, че вземането на общината за такса битови отпадъци /ТБО/, ведно с данък недвижими имоти за осребрените имуществва, са привилегироваи вземания по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, а разпределението при което тази привилегия не е зачетена, е незаконосъобразно. След отмяната, делото е върнато на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение съгласно дадените указания.

След отмяната на първото разпределение, ЧСИ е изготвил обжалваното разпределение.

За да постанови обжалваното решение, Бургаският окръжен съд е намерил за неоснователни възраженията по сезиращата го жалба. Прието е, че в обжалваното разпределение правилно са отразени актуалните размери на задълженията, както и привилегиите, поради което второто извършено от ЧСИ разпределение на посочената по-горе сума е законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение. Посочено е, че по въпросите дали вземането на общината за такса битови отпадъци се ползва от привилегията по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД и какви са правомощията на съда след отмяна на обжалвано пред него разпределение, респ. след отмяна на решение на окръжния съд, с което се потвърждава оспореното разпределение - да реши въпроса по същество, като сам извърши ново разпределение, или да върне делото на СИ, респ. на окръжния съд за извършване на ново разпределение, е образуваното тълк.д.№2/2021 ОСГТК на ВКС, по което все

още няма произнасяне. Съобразена е практиката на Апелативен съд - Бургас, с която се приема, че вземането за ТБО като публично вземане по смисъла на чл.162, ал.2, т.3 от ДОПК се ползва с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, а характерът на съдебните производства е контролно-отменителен, при които съдът не разрешава спора по същество, а упражнява контрол за законосъобразност на обжалваното действие на съдебния изпълнител по наведените възражения.

Настоящият съд изцяло споделя решаващите изводи на окръжния съд. ЧСИ е извършил повторно разпределение на сумата от осребрено имущество на длъжник в изпълнителното производство, при зачитане на задължителните указания на съда дадени със съдебните решения по отмяната на първоначалното разпределение относно вземането на О. - П. за такса битови отпадъци, дължима за продадените при публичната продажба недвижими имоти, като такова ползващо се с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД. В този смисъл както окръжният съд с обжалваното решение, така и съдилищата, в мотивите си към решенията по отмяна на първоначалното разпределение са изложили подробни съображения, които изцяло се споделят от настоящия съдебен състав. Задължението за заплащане на такса за битови отпадъци възниква по повод собствеността върху недвижим имот и въпреки, че срещу това за общината възниква задължението да предостави услуга, с оглед публичния характер на вземането, то следва да се приеме за привилегировано и разпределено по реда на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД. Разпоредбата на чл.162, ал.2 от ДОПК поставя под общ знаменател задълженията за данък върху недвижимите имоти по т.1 и за такса битови отпадъци по т.3, като публични вземания. По правната си същност местните данъци са публични вземания – чл.162, ал.2, т.1 от ДОПК, приходите от които постъпват в общинските бюджети, поради което се квалифицират като общински вземания. Местните такси също са публични вземания по см. на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК и по чл. 9а, ал.3 ЗМДТ, също се квалифицират като общински вземания. Публичните вземания за данъци и такси върху определен имот и МПС, от стойността на този имот или МПС, са един клас вземания и са с еднаква привилегия – в този смисъл "Българско гражданско процесуално право ", изд. "Сиела", София, 2012 г., стр. 840. Предвид горното следва да се приеме, че както ДНИ, и ТБО за осребрено при публична продажба имущество е привилегировано вземане по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, независимо от това, кой

е натоварен с нейното събиране-в случая въз основа на чл.9а и сл. от ЗМДТ това е съответната община. Ето защо настоящият съд не споделя възражението на жалбоподателя относно неправилно определена привилегия в полза на общината.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя относно включване в повторното разпределение на завишени размери на вземаното на Община-Поморие за местни данъци и такси и за вземанията по т.13 ТТРЗЧСИ в размер на 36 лв., начислена на 30.06.2021г., по т.6 ТТРЗЧСИ в размер на 6 лв., начислена на 08.02.2021г., по т.31 ТТРЗЧСИ в размер на 323,55 лв., начислена на 25.01.2021г. и по т. 13 ТТРЗЧСИ в размер на 36 лв., начислена на 30.11.2020г.

ЧСИ е длъжен да включи в разпределението актуалните към момента на извършване на разпределението размери на задълженията на длъжника в изпълнителното производство, поради което правилно ЧСИ е включил в разпределението вземането на общината съобщено по приложената актуална справка за размера на задължението от 24.06.2021 год.-л.2565, за общо 307 667,24 лв. В настоящото производство не се разрешават спорове за материално право, поради което в случай, че жалбоподателят оспорва размерите на съобщените на ЧСИ публични задължения, следва да защити правата си по исков ред. Разноските по ТТРЗЧСИ посочени по-горе, са за сметка на длъжника, направени са след отмяната на предходното разпределение, поради което правилно ЧСИ ги е включил в актуалните към момента на изготвяне на разпределението задължения на длъжника.

Процесуалната защита, каквато е както защитата по чл.435 и сл. от ГПК, така и тази по чл.463 от ГПК, има за цел да даде лимитирана от закона възможност на множеството страни и участници в изпълнителното производство /които по правило са с противоречиви интереси/, за обща, своевременна и бърза реакция срещу процесуално незаконосъобразни увреждащи ги действия на съдебните изпълнители. Стесняването на възможностите за процесуална защита /по отношение на легитимираните лица и обжалваните действия/ извършено със сега действащото ГПК, има за цел ограничаване на възможността за злоупотреба с правото на жалба за умишлено протакане и забавяне на изпълнителния процес. Провеждането и не изключва по-пълната материална защита, но за разлика от последната, **при процесуалната защита, актовете на съда не формират сила на пресъдено**

нещо. Ето защо и предвид изложеното в мотивите по т.3 от ТР №7/31.07.2017 год. по ТД №7/2014 год. на ОСГТК на ВКС, следва извода, че процесуалната защита срещу актове на съдебните изпълнителни, включително срещу разпределението на парични суми, има винаги контролно-отменителен характер и се провежда по възраженията изложени в жалбата. Да се приеме друго, би било в противоречие със замисъла и целите на процесуалната защита и твърде застрашаващо за интересите на онези страни, които са удовлетворени и не са обжалвали разпределението, но поради служебната инициатива за отмяната му на основания извън сочените от жалбоподателя, може да се стигне до необосновано влошаване на тяхното положение.

Предвид горното и тъй като не е бил сезиран с възражението срещу начина, по който е изчислена таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ, окръжният съд не е имал задължение да изследва и да се произнася по този въпрос. Такова задължение няма и апелативният съд, предвид обстоятелството, че възражението е направено за първи път с настоящата жалба. /искането на жалбоподателя в жалбата подадена до окръжния съд е в случай, че съдът извърши ново разпределение, да изчисли дължимата в полза на ЧСИ такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, каквато хипотеза не е налице/. Независимо от това съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за неправилно изчисляване на таксата в завишен размер, поради неизключване на таксите по изпълнението и неприспадане на пропорционалните такси за сметка на длъжника или вискателя, надвишаващи 1/10 от вземането. Видно от обжалваното разпределение, при общ размер на дълга над 4 300 000 лв., не са налице дължими и събрани такси по изпълнението, които единично да надхвърлят 1/10 от общия размер на вземането по изпълнителното дело, а противно на твърденията на жалбоподателя, при изчисляване на размера на таксата по т.26, ЧСИ не е включвал авансово дължимите такси. Тъй като таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ е своеобразно възнаграждение за труда на ЧСИ, в съдебната практика преобладава становището, че тя се разпределя в негова полза преди останалите вземания, като често се сочи, че поради това тя се явява с първа по ред привилегия.

С обжалваното решение, Бургаският окръжен съд е направил аналогични правни изводи. То се явява **валидно, допустимо и правилно**, поради което жалбата срещу него следва да бъде **оставена без уважение**.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „Уайнрум“ ЕООД, ЕИК 204504448 със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район Средец, ул.„Ангел Кънчев“ №7, представлявано от управителя Боряна Николова Ангелова, чрез адв. Х. Н. - *АК, срещу решение № 356/08.10.2021 год. по в.гр.д.№ 1487/2021 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____